

Sygn. akt III AUa 445/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka (spr.) SSA Anna Polak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2018 r. na rozprawie

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale J. K.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji płatnika składek

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 grudnia 2016 r. sygn. akt VI U 645/16

p o s t a n a w i a :

1. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie,
2. odstąpić od obciążania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 445/17

UZASADNIENIE

Płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 grudnia 2016 r.

W piśmie z 11 kwietnia 2018 r. płatnik składek cofnął apelację oraz odwołanie na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Jednocześnie płatnik składek wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zasadą jest, że zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może zostać cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, lecz wyłącznie wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że byłoby to sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałoby do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). Nadto, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych cofnięcie pozwu jest niedopuszczalne, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.).

Wyjaśnienia przy tym wymaga, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (prowadzonych w postępowaniu odrębnym według zasad przewidzianych w art. 459-476 k.p.c. i art. 477⁸⁻¹⁶ k.p.c.) funkcję pozwu pełni odwołanie od decyzji organu rentowego. Na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. do cofnięcia odwołania od decyzji organu rentowego stosuje się odpowiednio przepis art. 203 § 1 k.p.c. Oznacza to, że odwołanie takie może zostać przez ubezpieczonego cofnięte zgodnie z regułami wynikającymi z uregulowań art. 203 § 1 k.p.c., art. 332 § 2 k.p.c. i art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. Jednocześnie, do oceny dopuszczalności cofnięcia odwołania stosuje się przepis art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie cofnięcie odwołania przez płatnika (...) sp. z o.o. nastąpiło w dniu 11 kwietnia 2018 r., a więc po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji (16 grudnia 2016 r.) i po jego zaskarżeniu przez płatnika (17 lutego 2017 r.). Analizując okoliczności niniejszej sprawy Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie odwołania od decyzji w przedmiocie ustalenia obowiązku ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani też nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). Cofnięcie odwołania w tym stanie sprawy jest nadto dopuszczalne i nie narusza słusznego interesu ubezpieczonego czyli J. K. (art. 469 k.p.c.).

Odwołanie od decyzji organu rentowego jest niezbędną przesłanką do kontynuowania procesu. Cofnięcie odwołania jest de facto cofnięciem wniosku o udzielenie ochrony prawnej roszczeniu procesowemu. Stanowi ono wyraz prawa strony do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołałości czynności procesowych. Jeżeli odwołanie zostanie cofnięte, jego brak sprawia, że udzielenie ochrony prawnej w postaci wydania wyroku staje się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne. Podkreślić w tym miejscu należy, że skutki cofnięcia odwołania już na etapie postępowania apelacyjnego, określa art. 386 § 3 k.p.c. zgodnie, z treścią którego jeżeli zachodzi podstawa do umorzenia postępowania sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz umarza postępowanie. Przepis ten, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., znajduje zastosowanie do odwołania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Wobec skutecznego cofnięcia odwołania przez płatnika koniecznym było uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji i umorzenie postępowania, o czym – na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 374 k.p.c. – orzeczono w punkcie I postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o zasadę wynikającą z art. 102 k.p.c. Organ rentowy w odpowiedzi na apelację wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego, jednakże Sąd Odwoławczy uznał, iż w niniejszej sytuacji istniały podstawy, które uzasadniały odstąpienie od obciążania płatnika składek kosztami postępowania. Cofnięcie apelacji nastąpiło bowiem przed terminem rozprawy apelacyjnej, nadto organ rentowy w odpowiedzi na apelację ograniczył się jedynie do wskazania, że podtrzymuje w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie. Nadkład pracy pełnomocnika organu rentowego był zatem znikomy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania płatnika składek kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka